Relactiunea, Administratiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 179. Braşovŭ, Duminecă 14 (26) Augustŭ 1888.

Din causa sf. sĕrbătorĭ de Lunĭ, ḑiarulŭ nu va apăré până Marţĭ séra.

Braşovŭ, 13 Augustŭ st. v. 1888.

Trecú şi tămbălăululŭ kulturegyletistŭ pusŭ în scenă aicĭ în ḑilele de 19 şi 20 Aug. a. c., de către pretinşii propagatorĭ ai culturei maghiare în Ardealŭ.

Trecù aprópe cu totulŭ nebăgatŭ în sémă de marea massă a poporaţiunei românescĭ şi săsescĭ a oraşului, cum trecŭ de multe orĭ neobservaţĭ pe timpulŭ marilorŭ căldurĭ nisce stropĭ de plóiă, carĭ nu schimbă nimicŭ din dogoreala ḑilei.

Cu lunĭ înainte se începură pregătirile pentru acésta adunare generală a kulturegyletului. Comitetulŭ filialei braşovene a acestei reuniunĭ de maghiarisare construise o programă grandiósă, după care venirea agitatorilorŭ kulturegyletiştĭ în acestŭ oraşŭ avea sĕ se prefacă într'o veritabilă întrare triumfală.

Arangiatorii în îngâmfarea lorŭ avuseră tristulŭ curagiu de a învita tóte reuniunile şi corporaţiunile săsescĭ şi românescĭ sĕ asiste la serbarea maghiarisătorilorŭ de profesiune şi sĕ ridice prin presenţa şi închinăciunile lorŭ strălucirea închipuitului lorŭ triumfŭ.

Scimŭ cum au rĕspunsŭ Saşii şi Românii braşovenĭ celorŭ ce le-au oferitŭ unŭ rolŭ atâtŭ de ofensătorŭ şi umilitorŭ pentru glorificarea serbărilorŭ Kulturegyletului. „Pentru Kulturegyletiştĭ nu suntemŭ acasă,“ ḑiseră ei, şi aşa a şi fostŭ. Românii şi Sasii au absentatŭ cu desĕvêrşire şi n'au luatŭ parte nicĭ măcarŭ ca privitorĭ la spectacolulŭ, ce l'au desfăşuratŭ pe strade Kulturegyletiştii.

Astfelŭ la tămbălăululŭ de Duminéca trecută, au figuratŭ şi ca actorĭ şi ca spectatorĭ, esclusivŭ numai Maghiarii şi Sĕcuii din localitate împreună cu afiliaţii lorŭ jidovĭ, armenĭ etc. şi cu puţinii óspeţĭ ungurĭ şi evrei, ce au sosĭtŭ cu trenŭ separatŭ.

Sub astfelŭ de împrejurărĭ se 'nţelege, că proiectata întrare triumfală în Braşovŭ a trebuitŭ sĕ facă unŭ cumplitŭ fiasco cu tótă mulţimea de stégurĭ şi cocarde ungurescĭ, ce le împărţiseră arangiatorii în modŭ risipitorŭ,

Décă ar fi lipsitŭ acestŭ povoiu de steagurĭ precum şi banderiulŭ, compusŭ din vre-o sută de călăreţĭ ciangăi din satele învecinate, dintre carĭ fiecare purta câte unŭ stégŭ în mână ba mulţĭ şi câte douĕ, s'ar fi creḑutŭ că la sfatŭ (casa vechiă orăşenéscă), unde s'au adunatŭ Kulturegyletiştii, se ţine vre-o şedinţă estra-ordinară a consiliului comunalŭ.

Demonstraţiunea Kulturegyletului cu stégurile ungurescĭ este dealtmintrelea fórte caracteristică pentru spiritulŭ de care se conduce şi scopurile şi tendinţele, ce le urmăresce acésta reuniune.

Décă vr'unŭ Englesŭ orĭ Francesŭ ar fi asistatŭ la conductulŭ Kulturegyletistŭ de Duminecă şi ar fi vĕḑutŭ că mai fiăcare dintre cei ce'lŭ compuneau purta câte unŭ stégŭ tricolorŭ, ar fi trebuitŭ sĕ crédă, că-şĭ serbézá aniversarea vreo societate pentru fabricaţiunea de steagurĭ.

Se asigură mereu, că Kulturegyletulŭ este o reuniune privată, şi că urmăresce numai şi numai scopurĭ culturale. Ei bine, décă este aşa de ce se face atâta risipă cu stégurile tricolore la adunările ei?

Inţelegemŭ ca o reuniune culturală sĕ aibă insemnele sale cu simbolulŭ scopurilorŭ ce le urmăresce; dér nu înţelegemu ce lipsă are ea, décă urmăresce numai scopurĭ culturale, de a demonstra cu stégurile tricolore naţionale, carĭ se întrebuinţéză de ordinarŭ numai la festivităţĭ şi conducturĭ cu caracterŭ politicŭ.

Şi eu atâtŭ mai vêrtosŭ se impune omului nepreocupatŭ acéstă părere, cu câtŭ aicĭ la noi stégulŭ tricolorŭ ungurescŭ nu este privitŭ numai ca însemnŭ alŭ naţionalităţii maghiare, ci şi că însemnŭ alŭ statului.

Intrebămŭ dér din nou: décă kulturegyletulŭ este o reuniune privată cu scopurĭ curatŭ culturale de ce se demonstréză în modŭ atâtŭ de bătătorŭ la ochĭ cu tricolorulŭ ungurescŭ? Orĭ dóră credŭ kulturegyletiştii, că décă nu va purta fiecare dintrînşii câte unŭ stégŭ „cultura maghiară“ nu va mai puté progresa?

Fără îndoiélă, că acésta trebue sĕ fiă credinţa Kulturegyletiştilorŭ décă ei şi prin spectaculele ce le arangéză voiescŭ sĕ se presenteze nu ca ómenii păcii şi ai muncei ci ca stăpânĭ şi cuceritorĭ.

Astfelŭ voit'au ei sĕ cucerésca şi Braşovulŭ, căcĭ étă ce cetimŭ în articululŭ prin care codiţa Kulturegyletistă de aicĭ, salută adunarea de Duminecă:

„Kulturegyletulŭ este însăşĭ maghiarimea din Ardélŭ, *cu care a intratŭ în Braşovŭ în triumfŭ statulŭ maghiarŭ.*“

Se adaugemŭ la acésta sutele de stégurĭ şi steguleţe ungurescĭ şi vomŭ avé tabloulŭ întregŭ alŭ nisuinţelorŭ Kulturegyletului.

Tristŭ lucru décă statulŭ a ajunsŭ ca Kulturegyletulŭ sĕ'lŭ întroducă în oraşele din Ardélŭ!

Dér statulŭ a esistatŭ aprópe o miiă de anĭ şi fără de Kulturegylet şi vorŭ esista şi Românii şi Saşii încă mii de anĭ fără a avé lipsă de „cultura“ ce o rĕspândesce acéstă reuniune.

Nu cu demonstraţiunĭ politice sub masca culturii se potŭ cucerì inimile popórelorŭ unui statŭ, ci numai prin respectare reciprocă, echitate şi drĕptate.

Acésta ar trebuĭ sĕ şĭ-o însemneze odată pentru totdéuna kulturegyletiştii şi sĕ nu mai facă atâta cheltuială cu stégurile tricolore.

Erăşĭ s'au scandalisatŭ Ungurii.

Din Debreţinŭ ĭi se scrie lui „Egyetértés“, că unŭ nou „scandalŭ“ s'a întêmplatŭ acolo în séra ḑilei de 28 Iulie. Anume oficerii din armata comună a regementului c. r. de infanteriă 39, ce se află staţionatŭ în Debreţinŭ, s'au adunatŭ, împreună cu oficerii regimentului de honveḑĭ de acolo, la o cină comună de adio arangiată în onórea generalului Van der Wense din incidentulŭ transferărei sale la Cernăuţĭ. Au luatŭ parte la acéstă cină chiar şi o parte din ofiţerii din Oradea mare. La cină era de faţă şi fiulŭ ministrului-preşedinte Colomanŭ Tisza, care locuesce în Oradea-mare şi care ca voluntarŭ este caporalŭ la husarĭ.

Când generalulŭ Van der Wense ţinù unŭ toastŭ în limba germană, oficerii germanĭ ce erau de faţă rĕspunseră cu strigăte de „*Hoch*“, în timpŭ ce oficerii maghiarĭ strigară „*Eljen*“. *Eljen*urile ungurescĭ însĕ au produsŭ o sensaţiă de sigurŭ nu prea plăcută, în urma căreia a urmatŭ o furtunósă emulaţiune a strigătelorŭ de „Hoch“ şi „Eljen“. De aci apoi au urmatŭ în fine nisce incidente neplăcute, ale cărora urmărĭ arŭ fi fostŭ de sigurŭ şi mai neplăcute, décă nu s'ar fi prevenitŭ pericululŭ prin o întrevenire plină de tactŭ.

„Debreczen“ scrie, că incidentulŭ acesta s'a repetatŭ din nou în Debreţinŭ cu ocasiunea ḑilei onomastice a Maiestăţii Sale. Anume comandantulŭ de hon-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Despre grădinele de copii.

Conferinţă ţinută la ateneulŭ din Craiova.

(Fine.)

Décă, onorabile dómne şi onorabilĭ domnĭ, voiu fi reuşitŭ în cele ḑise până aci a da o ideă, fiă câtŭ de palidă, despre scólele frŏbeliane, numite grădinĭ de copii: înainte de-a încheia trebue sĕ adaugŭ, că influenţa ce ele exercită nu se mărginesce numai între zidurile localului lorŭ. In ele, viitórele mame şi viitórele crescĕtóre de copii potŭ câştiga cunoscinţele şi practica grelei şi delicatei lorŭ misiunĭ. Grădina de copii e destinată a le servi de modelŭ şi a da astfelŭ familiei puterĭ şi ajutóre nouĕ în crescerea copiilorŭ.

Asemenea grădină de copii este chemată a îmbunĕtăţii educaţiunea din scólă. nu numai prin aceea că pregătesce pe viitorii elevĭ ai scólei, ci şi prin întroducerea în scólă a sistemei frŏbeliane de educaţiune. In trecutŭ, şi la noi, cu puţine esceptiunĭ şi astăḑĭ, scóla are o faţă pré multŭ posomorîtă şi aspră. Pe când ea, ca templu alŭ educaţiunei, ar trebui sĕ fiă loculŭ celŭ mai plăcutŭ, şi orele de scólă sĕ fiă ca o sĕrbătóre pentru copii, adĭ ei nu află aci mai nimicŭ care sĕ surîdă naturei lorŭ copilărescĭ, nu află decâtŭ asprimea datoriei şi adeseorĭ asprimea şi mai mare a profesorului şi pedépsa pentru neîmplinirea ocuţiunilorŭ date. Acum au începutŭ a se întroduce şi în scóle cântecile şi ocupaţiunile frŏbeliane, împreună cu mijlócele de-a face instrucţiunea intuitivă şi practică.

Şi în adevĕrŭ, cum ḑice d-na de Marenholtz, binecuvêntarea operei frŏbeliane nu va fi deplină decâtŭ atuncĭ, când ea se va întinde şi asupra familiei şi asupra scólei, când mama séu înlocuitórea ei va putea sĕ facă din familiă prima tréptă a grădinei de copii până la etatea de trei anĭ; şi când se vorŭ fi întrodusŭ în scólă, pe lângă învăţămêntulŭ intuitivŭ, şi elementele frŏbeliane pentru cultura morală, estetică şi industrială a copiilorŭ, cum au începutŭ a se face deja. Invăţĕmêntulŭ intuitivŭ, calcululŭ, geometria, desemnulŭ şi alte obiecte, suntŭ destinate a primi o reformă însemnată prin metodulŭ frŏbelianŭ. In generalŭ sistema frŏbeliană desvoltă cu deosebire propria activitate şi spiritulŭ de iniţiativă alŭ elevului; pe când, după sistemele de până acum, elevulŭ rĕmâne mai multŭ pasivŭ, ca unŭ receptaculŭ menitŭ a primi ceea ce i se dă séu i se spune.

Una din urmările cele bune ale marelui avêntŭ, ce au luatŭ astăḑĭ grădinile de copii, este şi reformarea idustriei pedagogice în facerea jucăriilorŭ de copii. Obiectele frŏbeliane de jocŭ şi de ocupaţiune pentru copii au începutŭ se înlăture, şi cu timpulŭ vorŭ înlătura pe deplinŭ şi pretutindenĭ jucăriile de până acum, atâtŭ de scumpe şi nefolositóre, cu care copii nu potŭ face nimic decâtŭ sĕ le frângă. Când dai copilului o asemenea jucăriă, la începutŭ se bucură, pentru că-lŭ impresionéză noutatea lucrului; însĕ a doua ḑi séu peste trei, patru ore, nu-i mai face nicĭ o plăcere séu a sfĕrîmat'o deja. Pentru că trebuinţa lui nu este de-a se uita la jucăriă, ci mai multŭ de-a se ocupa, de a-şĭ desvolta activitatea cu ea. Pentru aceea în Germania au începutŭ a se da copiilorŭ, ca darurĭ de anulŭ nou şi în alte ḑile, cutii cu jocurĭ frŏbeliane.

Cea mai însemnată colecţiune de asemenea jocurĭ este cea publicată de directorulŭ Fellner, la Pichler în Viena, care sub titlu de „jocŭ şi lucru“ cuprinde o seriă de 32 de jocurĭ frŏbeliane, însoţite de esplicaţiunile lorŭ.

* * *

Considerândŭ binefacerile grădinilor de copii, credŭ, dómnelorŭ şi domnilorŭ, că fiăcare din noi se bucură vĕḑêndŭ iniţiativa luată de guvernŭ prin noulŭ proiectŭ de lege asupra instrucţiunei de a întroduce şi în ţéra nóstră acéstă instituţiune. Şi sperŭ că guvernulŭ nu va rĕmânea singurŭ pe acéstă cale.

La noi, pe câtŭ sciu, nu esistă până acum de câtŭ o singură scólă frŏbeliană română, acea înfiinţată de societatea pentru învĕţătura poporului românŭ, care se află alipită de scóla normală a societăţii, în capitală, sub conducerea distinsului profesorŭ şi pedagogŭ d-nulŭ Dr Barbu Constantinescu; şi unŭ începutŭ făcutŭ din iniţiativă privată aicĭ în Craiova. In alte state mai tóte grădinile de copii suntŭ înfiinţate şi susţinute de associaţiunĭ şi particularĭ. Numai în Austria, încă dela 1872, şi în Belgia şi Franţa în ultimii anĭ, a organisatŭ guvernulŭ prin lege asemenea instituţiunĭ.

Sperŭ decĭ, dómnelorŭ, — şi acésta atêrnă mai alesŭ dela D-vóstrĕ, dela voinţa femeii culte, care când voesce póte mai multŭ decâtŭ guvernele statelorŭ, — sperŭ că scóla frŏbeliană, acéstă binefăcĕtóre instituţiune, care e destinată a

vedĭ, Vedö Jenö, toastă pentru Maiestatea Sa în limba germană. „Ofițerii de honvedĭ, scrie „Debreczen“, simțindu-se adêncŭ vătămațĭ în sentimentulŭ lorŭ naționalŭ, întêmpinară scandalulŭ cu adêncă tăcere și cu indignare, ce li se puté ceti din față, și nicĭ o voce nu cuteză sĕ strige „eljen“, când unŭ distinsŭ oficerŭ dela honvedĭ vătĕmă astfelŭ așa de multŭ pe regele ungurescŭ. Tăcerea fù întreruptă de unŭ locotenentŭ, care strigà ungaresce „eljen a Kiraly“ și atuncĭ strigară „eljen“ și oficerii de honvedĭ.“

Aceste tóte suntŭ semne că lăudata „bună înțelegere“ între armată și honvedime e încă departe de a trece din sfera dorințelorŭ frumóse în a realității.

SCIRILE ḌILEI.

Scimŭ, că unŭ *cancelistŭ din Caransebeșŭ* avù obrăsnicia a insulta de mai multe orĭ pe dlŭ generalŭ *Traianŭ Doda.* Fiindŭ trasŭ la rĕspundere, cancelistulŭ a mărturisitŭ, că a fostŭ mituitŭ cu 180 fl. de unŭ farmacistŭ spre a comite insultările, și că urzitorii intelectualĭ ai faptului suntŭ doi consilierĭ de tribunalŭ. Aceștia negară. Judecătoria de cercŭ din Caransebeșŭ condamnà totușĭ pe cancelistŭ la 50 fl. amendă și o lună închisóre. Făcêndu-se însĕ recursŭ la tabla regéscă, acésta *l'a achitatŭ.*

***

In ḍiarulŭ „Kolozsvár“ s'a publicatŭ o provocare a vice-președintelui reuniunei economice ardelenescĭ Iosifŭ *Szabo* cătră *posesorii de regalii ardelenescĭ:* ca la casŭ când ar puté dovedi în modŭ demnŭ de creḍutŭ, că adevĕratulŭ lorŭ venitŭ din regalŭ este mai mare decâtŭ cum s'a stabilitŭ de cătră oficiu, sĕ trimétă datele respective pe lângă o exactă calculare a venitului pănă la 31 Augustŭ a. c. la secretariatulŭ numitei reuniunĭ. Totodată învită vice-președintele Szabo pe posesorii de regalii ardelenĭ la conferența ce se va ține la 1 Septemvre st. n. a. c. în Clușiu (sala comitatului) în afacerea rescumpĕrării regalielorŭ de cârciumăritŭ, care conferență se va sfătui despre pașii ce suntŭ a se face spre a dobêndi o desdaunare dréptă și deplină. — Atragemŭ atențiunea celorŭ interesațĭ asupra acestorŭ pașĭ a-i reuniunei economice ardelene.

***

Pentru fondulŭ „*Reuniunei vĕduvelorŭ române Brașovŭ-Săcele*“ ni-se spune, că a mai contribuitŭ d-lŭ Constandinŭ *Bercariu* 2 fl. și d-ra *E. P.* 1 fl.

***

Clopotulŭ ce s'a scosŭ din turnulŭ Colței, despre care amŭ făcutŭ deja amintire, mai pórtă și următórea inscripțiune, scrisă cu litere cirilice: „S'a așeḍatŭ acestŭ clopotŭ în ḍilele măritului ministru Mihailŭ Cantacuzinŭ, întru amintirea sa și a poporului sĕu, în anulŭ mântuirei 7223.“

***

Ministeriulŭ de interne alŭ României va acorda spesele de drumŭ și representațiă d-lui dr. *Victorŭ Babeșŭ*, profesorŭ la facultatea de medicină din Bucurescĭ și directorŭ alŭ institutului de bactereologiă, spre a lua parte ca *delegatŭ alŭ guvernului la congresulŭ medicalŭ*, ce are a se ține la Parisŭ pentru studiulŭ tuberculosei.

***

Unŭ tînĕrŭ românŭ din Bucurescĭ, d-lŭ *Ch. Staicovicĭ*, fiiulŭ d-lui comerciantŭ de acolo, Dim. Staicovicĭ, a obținutŭ cu mare succesŭ *diploma școlei superióre de comerciu din Parisŭ* ocupândŭ în clasificațiune loculŭ *alŭ 4-lea între 23 de* inșĭ.

***

Studenții francesĭ, ca respunsŭ la sĕrbările bologneze, la care au petrecutŭ fórte bine, au decisŭ sĕ dea și ei în anulŭ viitorŭ la Parisŭ, cu ocasia exposițiunii universale, nisce *marĭ sĕrbărĭ*, la care sĕ pofteascĕ pe *toțĭ studenții Europei.* Studenții italienĭ, dreptŭ revanșă, vorŭ fi primițĭ și sĕrbătorițĭ într'unŭ chip deosebitŭ.

***

O tînĕră Română, d-șóra *Zoe Arionŭ*, a trecutŭ cu succesŭ esamenulŭ de bacalaureatŭ în Parisŭ în litere (secț. de filosofiă). D-ei a primitŭ felicitările esaminatorilorŭ.

***

Serbia se pregătesce sĕ ia parte la exposiția universală din Parisŭ. Toțĭ pictorii și sculptorii serbĭ au declaratŭ, că vorŭ trimite tablourĭ și statue. Departamentulŭ drumurilorŭ de ferŭ va trimite și elŭ unŭ mare numĕrŭ de obiecte, între carĭ mai multe tablourĭ ce representă locurile pitoreștĭ și muntóse, prin care trecŭ liniile. Secțiunea domeniilorŭ face marĭ pregătirĭ sub direcțiunea d-lui Mihailovicĭ, ca sĕ pótă trămite o colecțiune de obiecte de economiă forestieră. Se prevede, că colecțiunea acésta va fi fórte interesantă.

***

Ni se împărtășesce, că Tinerii universitarĭ românĭ din Brașovŭ, vorŭ arangea la *27 Augustŭ st. v.* o *petrecere de dansŭ.* Venitulŭ curatŭ este destinatŭ pentru *scopurĭ filantropice.* — Atragemŭ atențiunea publicului asupra acestorŭ nisuințe ale tinerimei și le recomandămŭ sprijinului, ce-lŭ merită.

***

Escursiune la Sinaia. Celorŭ ce voiescŭ a lua parte la acéstă escursiune le facemŭ cunoscutŭ, că trenulŭ separatŭ va pleca din Brașovŭ în ḍiua de S-ta Măriă, nu cum s'a anunțatŭ la 5 óre 20 min. diminéța, ci la 6 óre (după timpulŭ de Budapesta). Pentru acésta escursiune, la care s'au insinuatŭ deja mulțĭ, biroulŭ orășenescŭ de călĕtorii din locŭ (Strada Vămii 10) va primi și abonărĭ la prânḍulŭ comunŭ (Otelulŭ Kirchner în Sinaia) însĕ numai pănă Duminecă la órele 12 din ḍi.

Demonstrațiunĭ anti-maghiare?

In ședința trecută a consiliului comunalŭ din Brașovŭ membrulŭ Dück a interpelatŭ pe primarŭ din causă că clădirea primăriei de aici a fostŭ decorată cu stégurĭ ungurescĭ cu ocasiunea ședințelorŭ Kulturegyletului, pre cândŭ o asemenea procedere nu s'a observatŭ față cu nicĭ o altă reuniune din țéră.

Mai departe l'a întrebatŭ décă are cunoscința despre aceea, că organe ale poliției au mersŭ din casă 'n casă provocândŭ pe proprietarĭ a-șĭ împodobi casele cu stindarde ungurescĭ? Primarulŭ de *Brennerberg* a rĕspunsŭ că clădirea primăriei a fostŭ decorată de ómenĭ nechemațĭ fără scirea lui.

Aflândŭ că comisarulŭ de poliție Szabo scie de acestŭ lucru l'a provocatŭ ca în séra de 18 Augustŭ sĕ depărteze stégurile de acolo. Szabo însĕ n'a urmatŭ ordinului și pentru aceea va fi trasŭ la rĕspundere.

Ḍiarele ungurescĭ suntŭ fórte înfuriate din causa acestui rĕspunsŭ susținêndŭ că elŭ implică o vătămare a stégului ungurescŭ.

„Budp.-Hirlap“, cere o energică intervenire a guvernului din causa acésta ḍicêndŭ că décă Polonii și Alsațianii ar fi demonstratŭ astfelŭ, agitatorii ar fi toțĭ pușĭ la umbră, apoi încheie așa:

„Rupețĭ drăguțilorŭ Sașĭ stégulŭ ungurescŭ, care v'a scutitŭ 600 de anĭ; tu însĕ Coloman Tisza reculege-te și lasă pe agitatorĭ se sêmță pumnnlŭ tĕu, ca celŭ puținŭ sĕ nu se jăluéscă înzadarŭ despre tirănia unguréscă!“

*

Sub titlulŭ „*Contra stindardului ungurescŭ*“ cetimŭ în „Ellenzék“ dela 23 Augustŭ următórele:

Sasii din Brașovŭ au atentatŭ contra simbolului statului maghiarŭ: contra stindardului naționalŭ. Nu s'au îndestulitŭ cu atâta, că cu ocasiunea sĕrbătorirei „Kulturegylet“-ului s'au depărtatŭ cu grămada din orașŭ și prin asésta au demonstratŭ în modŭ idioticŭ contra tendințelorŭ patriotice ale „Kulturegylet“-ului, ci au pornitŭ din oficiu persecuțiune contra acelorŭ funcționarĭ polițienescĭ, carĭ au arboratŭ stindardulŭ naționalŭ pe spitalulŭ (?) orășenescŭ.

Prin urmare pe Sașĭ, adecă pe supușii statului maghiarŭ, i-a scandalisatŭ arborarea stindardului pe edificiile publice și pentru ofensa ce li s'a făcutŭ prin acésta îșĭ caută satisfacțiune. Ei timbréză ca criminalitate faptulŭ respectivelorŭ organe publice ale poliției și pornescŭ cercetare disciplinară contra lorŭ.

Astfelŭ documentéză Sasii, că ei suntŭ cetățenii statului maghiarŭ și că sêmtŭ împreună cu națiunea, când acésta sĕrbătoresce, se unescŭ cu ea, când acésta urmărindŭ esclusivŭ tendințe culturale, lucréză pentru binele comunŭ alŭ tuturorŭ cetățenilorŭ din patriă. Astfelŭ demonstréză ei în contra acelei reuniunĭ, cea dintêiu, care s'a grăbitŭ a mântui industriașii sasĭ din Brasovŭ, când aceștia erau amenințațĭ cu totală ruinare.

De astădată ne mărginimŭ simplaminte a înregistra faptulŭ, care este unŭ nou semnŭ despre necorigibilitatea lorŭ și documentéză în modŭ eclatantŭ nerecunoscința și nepatriotismulŭ lor. Vomŭ mai sta încă de vorbă cu Sasii din Brașovŭ, dér și pănă atuncĭ atragemŭ în prima liniă atențiunea fișpanului conte Andreiu Bethlen asupra acestei nouĕ purtărĭ scandalóse a lorŭ. Elŭ sĕ le dea lorŭ prima lecțiune. Are causă și are putere pentru a-o face.

Intêmplărĭ diferite.

O sinucidere tăinuită. Cetimŭ în „Egyetértés“: In Piatra unŭ orășelŭ din România sosi înainte de asta cu o sĕptĕmână, o fată frumósă și elegantŭ îmbrăcată cam în etate de 20 anĭ. Ea îșĭ închiria o odaiă la o femeiă vĕduvă plătindŭ pe o lună înainte și asigurândŭ pe gazda casei, că ea vine din Rusia și se numesce Ana Mihailov și că va rĕmâné multă vreme în România. Trei ḍile de-arêndulŭ ea nu voi sĕ părăséscă odaia de locŭ ocupându-se cu romanulŭ „Miserabilii“ de lui Victorŭ Hugo. După 4 ḍile îșĭ angajà o birjă și merse afară la câmpŭ la proprietatea lui Theodori. Ea sa recomandà bĕtrânului Theodori totŭ sub numele de Ana Mihailov și-lŭ întrebà, că nu cumva au rĕmasŭ după mórtea logofĕtului sĕu Mihailŭ Mihailo-

---

îmbunĕtăți într'unŭ modŭ necugetatŭ pănă astăḍĭ educațiunea tinerimei si printr'însa civilisațiunea și sórtea omenirii, va afla și în patria nóstră putérniculŭ sprijinŭ alŭ associațiunilorŭ și că în specialŭ Craiova nu va rĕmâné nicĭ în acéstă privință în urma altorŭ orașe.*)

(„Conv. Literare“.) **M. Strajanu.**

*) După ținerea acestei conferințe aflai cu bucuriă, că în Iașĭ s'a constituitŭ o societate pentru înființarea grădinelorŭ de copii. Ar fi de doritŭ, ca acestŭ esemplu se fiă imitatŭ pretutindenea; ca reformă atâtŭ de necesară a educațiunei naționale, care nu se póte face decâtŭ pe încetulŭ, se încépă dela temelia. **M. S.**

Amintirĭ din pribegia după 1848.

de

IONŬ GHICA.

(Urmare.)

Dintre membrii guvernului provisoriu, unulŭ mai cu sémă era cunoscutŭ de poporulŭ de josŭ, de tinerime, de scolarĭ și de negustorime. Ținea de mai mulțĭ anĭ condeiulŭ românescŭ în mână ca literatorŭ și ca jurnalistŭ; mai alesŭ două satire de ocasiune, pline de spiritŭ, „Măceșulŭ“ și „Duhai, Duhai mĕ,“ îlŭ făcuse fórte popularŭ. Elŭ eclipsase în guvernŭ pe ceilalțĭ doi colegĭ ai sĕi, carĭ în tóte ocasiunile îi cedau pasulŭ, personificase într'însulŭ totŭ meritulŭ deșteptărei naționale. Invĕlitŭ în manta albă, se arăta în publicŭ escortatŭ de o gardă compusă de vecinĭ din mahalaua în care locuia, cei mai mulțĭ armenĭ și rude. Cu câtŭ Caimacanii noștri se îngâmfau mai multŭ, cu atâtŭ afacerile importante erau mai neglijate și mai uitate, încâtŭ popularitatea locotenenței mergea descrescêndŭ, și scădea pe tótă ḍiua în spiritulŭ ómenilorŭ dotațĭ cu simțŭ politicŭ și patrioticŭ.

Transcriu aci trei epistole ce amŭ primitŭ la Constantinopolŭ în timpulŭ guvernului revoluționarŭ:

Nr. III.

Nicolae Bălcescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

„*Bucurescĭ*, 16 Iunie 1848.

„*Iubite Ghica*,

„Am primitŭ vr'o două scrisorĭ dela „tine din 11 și 17 Iulie, afară de alte „două cifrate. N'am pututŭ sĕ-țĭ scriu „de locŭ, din pricină că dela revoluțiă „încóce vremea mĭ-a lipsitŭ de totŭ „spre a scri pentru treburile și furtunele „ce le-am avutŭ. Ca sĕ poțĭ înțelege „starea lucrurilorŭ la noi, trebue sĕ sci „ce s'a urmatŭ dela 11 pănă acum. Mĕ „voiu nevoi a ți-le spune pe scurtŭ.

„Revoluția dela 11 a fostŭ cea mai „frumósă ce s'a întêmplatŭ vr'odată la „unŭ poporŭ. Cu o ḍi înainte se aflase „revolta de peste Oltŭ; se aflase că în „mai multe locurĭ încă țéra e în picióre, „cum la Prahova și Vâlcea. Iuncărulŭ „Magheru, într'acea ḍi, după améḍŭ, citesce proclamația în Lipscanĭ; semnalulŭ prin clopote se dă și poporulŭ se „îndreptéză în grămadă cătră Palatŭ, „unde strigŭ mereu lui Vodă sĕ iscăléscă Constituția. Cu o ḍi înainte Vodă „fusese la casarmă și poftise pe oștire „sĕ-i apere Tronulŭ, și ostașii i-au ḍisŭ „că ei vorŭ apĕra Constituția, și l'au „p ftitŭ și pe dênsulŭ s'o priméscă. Vodă „a iscălitŭ Constituția, vĕḍêndu-se silitŭ „de poporŭ, numindu-șĭ și unŭ nou ministerŭ dintre revoluționarĭ, anume: N. „Golescu, Eu, Tellŭ, Eliadŭ, Magheru, „St. Golescu și Roset-Aga. Peste două „ḍile însĕ, Bibescu, demoralisatŭ de totŭ „de cele ce se întêmplase, șĭ-a datŭ dimisia. Atuncĭ noi amŭ întocmitŭ unŭ „guvernŭ provisoriu. La Mitropolitulŭ „se adunaseră boerii. Acolo amŭ mersŭ „și noi cu poporulŭ, și amŭ proclamatŭ „guvernulŭ, puindŭ pe Mitropolitulŭ ca „Președinte. A doua ḍi avurămŭ sfințirea steagurilorŭ și jurămêntulŭ gvardicĭ naționale, a armiei, a poporului, „în câmpulŭ dela Filaretŭ, ce s'a numitŭ „Câmpulŭ Libertății. Imĭ aduceam atuncĭ „aminte, în acésta frumósă solemnitate, „de ḍiua aceea, când acum cincĭ anĭ „jurarămŭ noi patru inșĭ acolo întocmirea societății nóstre care acum mântui „țéra! Peste trei ḍile, sosiră și membrii „de peste Oltŭ. In lipsa lorŭ, spre a „ține bună rânduiélă în oștire, noi făcurămŭ o mare greșélă, căcĭ lăsarămŭ pe „Odobescu ca ministru și pe Solomonŭ „în capulŭ regimentului din Capitală „Cum a venitŭ sĕ facemŭ acésta nu ți-o „potŭ desluși acum, dér la vreme ți le „voiu spune pe largŭ. A treia ḍi după „sosirea membrilorŭ la 19 Iulie, Odobescu și Solomonŭ complotară în potriva nóstră. Agitația începuse de ambițioșĭ mascațĭ în apĕrătorĭ ai proprietății, carĭ ne învinovățeu că vremŭ sĕ „răpimŭ dela proprietarĭ ca sĕ dămŭ țĕranilorŭ, cu tóte că noi le declarasemŭ, „că vom lăsa acéstă cestiă sĕ se deslege „prin obștésca adunare constituantă. In „ḍiua aceea dér, Odobescu și Solomonŭ, „sub pretext de o visită de representațiă a oficerilorŭ, aducêndŭ fără veste „două róte de soldațĭ bețĭ, ne arestui în „palatŭ. Cum se aflà acésta în poporŭ, „îndată se adunà cu o grabă nespusă. „Solomonŭ atuncĭ, vĕḍêndŭ nevoia, se „trase cu soldații spre casarmă, după ce „slobozi focŭ în norodulŭ desarmatŭ, din „care se omorîră vre-o nouĕ inșĭ și alțĭ „atâțĭ rănițĭ. Odobescu, rĕmâindŭ în „palatŭ, se arestui; mai pe séră se arestui și Solomonŭ, căcĭ poporulŭ încunjurase casarma și elŭ voindŭ sĕ fugă, „fu arestuitŭ. Guvernulŭ începù érășĭ „lucrările sale, însĕ reacția totŭ crescea. „Rușii atuncĭ cu ciocoii începù a urḍi

vicĭ nisce documente. Acestŭ Mihailŭ Mihailovicĭ era unŭ omŭ unicŭ în felulŭ sĕu. Elŭ venise de multă vreme în România dér nimenĭ nu scia de unde a venitŭ. Poporulŭ ţiné că elŭ este fratele mai micŭ alŭ Ţarului Nicolae care a fugitŭ din Rusia şi se vorbia despre elŭ că pre când Ţarulŭ Alexandru alŭ II-lea a trecutŭ cu prisonierulŭ Osman Paşa prin Romanŭ, Mihailŭ Mihailovicĭ încă se afla pe peronulŭ gărei, toţĭ cei de faţă se închinară numai elŭ sta cu capulŭ acoperitŭ, superbŭ şi măniosŭ în faţa Ţarului tuturorŭ Ruşilorŭ. Când ĭlŭ făcură atentŭ unii dintre óspeţĭ despre nepoliteţa sa elŭ strigă „jamais" (nicĭ odată) şi plecă. Acestŭ îndĕrĕtnicŭ bĕtrânŭ muri înainte de asta cu 4 anĭ şi înainte de mórtea sa tóte scrisorile şi le aruncă în focŭ în faţa mai multorŭ martorĭ. Theodori le istorisi tóte aceste tinerei fete care făcêndu-se deodată palidă ca céra la auḑulŭ vorbelorŭ lui, se depărtă numai decâtŭ. După o jumĕtate de césŭ fata se aruncă în valurile Bistriţei unde s'a înecatŭ. Pe ţĕrmulŭ rîului 'i rĕmase pălăria şi umbrela. Se vorbesce cu siguritate, că ea s'a sinucisŭ de desperarea ce a cuprins'o aflândŭ că bĕtrânulŭ Mihailovicĭ şi-a arsŭ documentele. Nenorocita fată numai cu o ḑi mai înainte scrise o epistolă reginei Natalia a Serbiei la Versailles şi se crede că scrisórea acésta va lămuri sinuciderea ei.

Statua colosală a lui Mironŭ Costinŭ.

Sub acestŭ titlu cetimŭ în ḑiarulŭ parisianŭ „La Voltaire":

„O lucrare remarcabilă a sculpturei gigantice a fostŭ esecutată la Parisŭ şi va face ornamentulŭ unui oraşŭ românescŭ: Iaşii. Acésta este statua lui Miron Costinŭ datorită d-lui Ladislas Hégel.

Mironŭ Costinŭ a fostŭ decapitatŭ pentru crimă politică, 1691, pe piaţa publică din Romanŭ, aprópe de Iaşĭ. Acolo va fi ridicată statua lui colosală, după ce va fi fostŭ expusă în timpŭ de o sĕptemână la admiraţiunea Bucurescilorŭ.

Acéstă statuă este de bronzŭ şi mĕsóră mai multŭ de 3 metri. Ea va fi aşeḑată pe unŭ piedestalŭ de aprópe 4 metri de piétră de Sinaia, ornatŭ de lucrărĭ în bronzŭ şi de douĕ vaste bas-reliefurĭ. Unulŭ represintă pe Mironŭ Costinŭ citindŭ Istoria Moldovii de dênsulŭ, o adevĕrată epopee, scrisă în versurĭ polone regelui Ioanŭ III. Regele, istoriculŭ poetŭ, tóte personagele curţii carĭ îi înconjóră, suntŭ nisce adevĕrate portrete esecutate cu o fidelitate scrupulósă atâtŭ din punctulŭ de vedere alŭ asemĕnării figurelorŭ, câtŭ şi din acela alŭ costumelorŭ. Elŭ este în acelaşŭ timpŭ o lucrare de artă remarcabilă şi o împreunare de documente istorice din cele mai curióse.

Cel-altŭ bas-relief ne arată arestarea lui Mironŭ Costinŭ în momentulŭ când se găsesce lângă cadavrulŭ soţiei sale, mórtă în ajunŭ. Nu 'i se lasă vreme sĕ dea soţiei sale ultimele datorii. Unulŭ dintre soldaţĭ îi propune la urechiă sĕ'lŭ lase sĕ se evadeze şi'i arată unŭ calŭ, în depărtare, în câmpiă. Mironŭ refusă. Elŭ preferă mórtea în loculŭ fugei (a fostŭ într'adevĕrŭ decapitatŭ a doua ḑi). Acéstă scenă este dată cu veritate şi o simplitate mişcătóre.

Câtŭ pentru maiestósa figură a eroului, care domină monumentulŭ, ea are meritulŭ rarŭ, cu tóte proporţiele sale enorme, sĕ nu dea nicĭ o impresiă de greóie, defectŭ aşa de comunŭ în statuele de acéstă taliă. Ea este lucrată cu lărgimea care convine stilului ei, fără fineţe inutile, fără migăleală de prisosŭ. In acéstă privinţă ea este unŭ adevĕratŭ modelŭ alŭ genului colosalŭ, mândru, energicŭ, precisŭ şi simplu."

Dela camera de comerciu şi industriă.

(Liferaţiă pentru armata c. r.) Inaltulŭ ces. reg. ministeriu de resboiu imperialŭ a încunosciinţatŭ prin rescriptulŭ dela 15 Augustŭ a. c. 1514/XIII camera de comerţiu şi industriă din Braşovŭ despre aceea, că în ḑiua de 15 Septemvrie a. c. se va face pertractarea de oferte şi adecă pentru asigurarea liferaţiunei următórelorŭ obiecte: plosci din tablă de fierŭ emailate, ulcióre pentru apă, cescĭ cu capacŭ, aparate din tuciu pentru străformarea tornistrelarŭ etc. Ofertele se potŭ face şi pentru cuantităţĭ parţiale. Mijlocitorii suntŭ esclușĭ. Mostrele se potŭ vedé între altele la depoulŭ de montură din Alba-Iulia; asemenea stă la dispoziţia antreprenorilorŭ cumpărarea mostrelorŭ pentru care scopŭ sĕ se adreseze la Ministeriulŭ de resboiu imperialŭ.

Publicaţiunea dinpreună cu condiţiunile Contractului suntŭ depuse la biroulŭ Camerei de comerciu şi industriă din Braşovŭ spre informaţiune.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Budapesta, 25 Augustŭ. Inmormêntarea ministrului *Trefort* s'a sĕvêrşitŭ ierĭ după amĕḑŭ. A asistatŭ Archiducele Iosifŭ şi nenumĕrate notabilităţĭ şi deputaţiunĭ.

Viena, 25 Augustŭ. Ministrulŭ de esterne *Kalnoky* a plecatŭ alaltăsérĕ la *Eger* în Boemia spre a se întêlni cu ministrulŭ-preşedinte italianŭ *Crispi*, care călĕtorindŭ spre Italia avé sĕ trécă prin acelŭ oraşŭ.

Berlinŭ, 25 Augustŭ. „Norddeutsche Allg. Zeitung" vorbindŭ despre victoriile electorale ale generalului Boulanger ḑice: Orĭ şi care guvernŭ francesŭ, care nu ameninţă pacea, ne este binevenitŭ. Noi putemŭ trăi cu o Franciă boulangistă tocmai aşa de bine, ca cu una bonapartistă. Faţă cu dispoziţiunea ce domnesce momentanŭ în Francia nu esistă nicĭ unŭ guvernŭ francesŭ, care sĕ ne pótă pe deplinŭ linişti. Generalulŭ Boulanger nu ne nelinişteşce mai multŭ ca orĭ şi care altulŭ; décă 'i va succede a restabilì ordinea, succesele lui nĭ-ar fi binevenite nouĕ şi întregei Europe.

Articululŭ acesta a stêrnitŭ mare sensaţiă. Elŭ este consideratŭ ca o dovadă, că cercurile competente berlinese începŭ a lua în seriosŭ pe generalulŭ Boulanger şi nu mai credŭ că este imposibilŭ ca elŭ sĕ ajungă la cârmă.

Mulţămită publică

Fiindu-mĭ imposibilŭ a mulţămi în particularŭ tuturorŭ rudeniilorŭ, amicilorŭ şi cunoscuţilorŭ pentru numerósele doveḑĭ de simpatiă şi de condolenţă manifestate verbalŭ, prin scrisorĭ, telegrame şi prin depunerea de cununĭ de florĭ pe siciu cu ocasiunea înmormêntării scumpei şi multŭ iubitei mele consórte

HARETI,

precum şi pentru numerósa participare la înmormêntarea ei, esprimŭ pe acéstă cale fiecăruia în numele întregei familiĭ cea mai sinceră mulţămită.

Braşovŭ, $^{13}/_{25}$ Augustŭ 1888.

Tache Stănescu.

DIVERSE.

Superstiţiunĭ şi credinţe americane.

Pete albe pe unghiă însemnéză norocŭ.

Acela, care ceteste inscripţiunile de pe monumentele mormêntale îşĭ perde memoria.

E rĕu şi dăunătorŭ pentru copilŭ, décă legenĭ légănulŭ golŭ.

Când cine-va mănâncă ceva în timpulŭ când se tragŭ clopotele la o înmormêntare, nu e bine, căcĭ capătă durerĭ de măsele.

Se prevede nenorocire, când şórecele róde redingota.

Cine are dinţĭ rarĭ, trebue sĕ emigreze, căcĭ în patriă-i n'are norocŭ.

Unŭ copilŭ mai micŭ de unŭ anŭ sĕ nu fiă dusŭ în pivniţă, căcĭ devine fricosŭ.

Cine se mută într'o casă zidită de curêndŭ, sĕ întroducă, mai înainte de a şedé în ea, o mătură nouă şi nişte pâne; altmintrelea îi merge rĕu.

Cine încalţă din greşélă unŭ ciorapŭ întorsŭ, în acea ḑi îi merge rĕu.

Décă cine-va strănută în revĕrsatulŭ ḑorilorŭ, acela va căpăta unŭ cadou.

Când se sémĕnă cânepă, se spui o minciună mare, în casŭ contrarŭ, ţesândŭ, nu ese albă.

Unŭ strĕin, care visitéză pentru prima óră casa cui-va, se şédă celŭ puţinŭ unŭ momentŭ, altŭ-mintrelea copiii din casă nu potŭ adormi.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 24 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.20	Vĕnd.	9.25
Argintŭ românescŭ .	„	9.15	„	9.20
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.80	„	9.83
Lire turcescĭ . . .	„	11.10	„	11.12
Imperialĭ	„	10.10	„	10.12
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	120.—	„	121.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.90
Renta de hârtiă 5%	91.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.75
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	129.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.65
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	111.70
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	869.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	302.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	309.75
Galbenĭ împĕrătescĭ	$5.87^1/_2$
Napoleon-d'orĭ	$9.80^1/_2$
Mărcĭ 100 imp. germane	$60.37^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

„la intrigĭ. Kotzebue dela Focşanĭ începuse a scri mereu scrisorĭ după scrisorĭ la mitropolitulŭ ca sĕ gătéscă bucate pentru oştirile rusescĭ ce-au trecutŭ Prutulŭ. Vestea se respândì că Ruşii vinŭ şi reacţionarii luară o îndrăsnélă mare. Guvernulŭ era paralisatŭ în lucrările sale. Ostaşii, corupţĭ fiindŭ prin Odobescu şi Solomonŭ, erau cu toţii demoralisaţĭ. Ómenii ce trimiserămŭ pe la graniţe şi în Moldova ne asigurau, că Ruşii stau sĕ între în ţéra nóstră. In Bucurescĭ era o panică nespusă. Ne sfătuiamŭ ce sĕ facemŭ? După cum era şi idea ta, hotărîsemŭ a concentra tótă oştirea şi a ne trage la munţĭ undeva spre Câmpu-lungŭ, de unde sĕ potemŭ avea relaţii cu Transilvania ce ne făgăduia a ne ajuta cu regimentele grăniţare. Când propusesemŭ oficerilorŭ regimentului Nr. 3 ca sĕ ne însoţéscă, toţĭ oficerii o băgară pe mânecă, şi ca nisce laşĭ merseră sĕ îşĭ dea dimisia şi începură a striga în contră-ne, declarându-se mai în însurecţiă. Reacţia înăuntru crescù şi mai multŭ. Atuncĭ, mai primindŭ scirĭ sigure că Ruşii au întratŭ în Moldova, că sunt încă la Focşanĭ, am hotărâtŭ a ne trage cu rótele ce venise cu tabĕra lui Tell, cu tunurile şi cu o parte din călărime spre Câmpu-lungŭ, lăsândŭ în capitală regimentulŭ insurgentŭ şi pe mitropolitulŭ până la întórcerea nóstră. Indată, după retragerea nóstră, Băleanu şi cu Th. Văcărescu, ajutaţĭ de Odobescu şi Solomonŭ, cărora mitropolitulŭ, ce s'a purtatŭ ca unŭ trădătorŭ, le dete drumulŭ din închisóre, întemeiază căimăcămia. Vestitulŭ căpitanŭ Costache ese cu biciulŭ pe uliţe, tóte semnele şi stindardele se dĕrâmă. Poporulŭ nostru alŭ Capitalei trebue însĕ sĕ scii, fără flateriă, că a întrecutŭ pe tóte popórele Europei, chiar şi pe Parisienĭ. Indată fù în picióre, resturnară caimacamia, ce abia domni vr'o câte-va césurĭ, şi poporulŭ strigă şi trimise deputaţii ca sĕ ne cheme îndĕrĕtŭ, numindŭ până la sosirea nóstră unŭ guvernŭ interimarŭ în care şi Câmpineanu. Odobescu şi Solomonŭ se închidŭ în casarmă. Poporulŭ înconjóră casarma în numĕrŭ de vr'o 40,000, ér soldaţii nu mai îndrăsnescŭ a face focŭ, şi ambii colonelĭ trădătorĭ de douĕ orĭ îşĭ dau demisia şi esŭ afară din ţéră. Câmpineanu şĭ-a pierdutŭ multŭ din popularitate, făcêndŭ greşéla sĕ apere pe Odobescu mereu. Intórcerea nóstră fù unŭ triumfŭ, în vreme ce tragerea nóstră din capitală fù o derută. De atuncĭ amŭ mersŭ mai bine, mai liniştitŭ, ne-amŭ ocupatŭ în pace şi între altele amŭ scosŭ şi decretulŭ alegerilorŭ, hotărândŭ deschiderea Constituantei pentru 25 Augustŭ. Starea din lăuntru este ast-felŭ: suntemŭ tarĭ în Bucurescĭ, căcĭ poporulŭ e cu noi şi mai cu sémă negustorii, carĭ au făcutŭ multŭ în revoluţia din 30 Iuniu. Afară: poporulŭ am începutŭ a-lŭ pregăti prin sate, prin trimiterea de comisarĭ. Prin oraşe suntŭ încă mulţĭ reacţionarĭ. De amŭ avé însĕ linişte şi nicĭ unŭ atacŭ din afară, n'amŭ mai avé nicĭ o temere. Dér astăḑĭ trebuiă sĕ scii, că arme n'avem de locŭ. Armata nóstră s'a demoralisatŭ, şi-a pierdutŭ de totŭ disciplina, în câtŭ totŭ ce putemŭ face cu dênsa e s'o stricămŭ. Nu ne este de folosŭ nicĭ înăuntru nicĭ afară, căcĭ arătŭ că nu vorŭ a se bate. In ţéră asemenea, toţĭ ḑicŭ sĕ nu se bată şi sĕ căutămŭ a ne lupta cu puterea morală şi reclamând dréptulŭ nostru. Oştirea neregulaţă, cu care am însărcinatŭ pe Magheru, nu e încă formată. Magheru e peste Oltŭ pentru acésta. A ne trage la munţĭ nu putemŭ acum, nicĭ nu ne lasă poporulŭ din capitală, ci trebue sĕ stămŭ aci orĭ ce s'o întêmpla. Talat-Efendi nĭ-a spusŭ mereu, că Pórta a recunoscutŭ Constituţia şi pe tine de agentŭ şi ne dă cele mai marĭ şi frumóse nădejdĭ, spuindu-ne că Ruşii se tragŭ din Moldova, aceea ce se adeveréză după scirile ce avemŭ, că au începutŭ a se retrage spre Prutŭ îndĕrĕtŭ. Solimanŭ Paşa şi Emin-Efendi cu ceilalţĭ au sositŭ la Rusciucŭ. Am trimesŭ pe Voinescu II. înainte-i. Elŭ astăḑĭ ne scrise că, după-ce n'au voitŭ a'lŭ primì la Rusciucŭ ca omŭ oficialŭ, ci numai confidenţialŭ, i-a datŭ bune nădejdĭ. Noi aci găteamŭ lui Soleiman-Paşa o intrare triumfală. In urmă Voinescu ne ḑise, că Emin-Efendi i-a ḑisŭ după aceia că vorŭ intra cu unŭ corpŭ însemnatŭ de oştire, şi i-a cerutŭ şi o pressă, pentru ca sĕ tipărescă proclamaţii românescĭ. Noi am rĕspunsŭ lui Voinescu ca sĕ-i spue că n'a găsitŭ pressă, negustorii refusând sĕ mérgă de temere, că de va voi, sĕ se adreseze la guvernŭ, cu tóte că acesta n'are pressa lui. Că în sfîrşitŭ, elŭ trebue sĕ se declare, că vine ca prietinŭ séŭ ca inimicŭ, de voesce a recunósce dréptulŭ nostru d'a ne da legĭ şi autonomia ţĕrii séu nu, ca sĕ scimŭ în ce posiţiă ţera şi guvernulŭ au a fi unulŭ cătră altulŭ. Acum nu sciu ce se va alege. Nădejdea nóstră de apĕrare e numai în oştirea din Transilvania, şi acésta fórte slabă. Ţera nóstră n'are arme, n'are oştire care s'a demoralisatŭ cu totulŭ. Scriemĭ cum merg lucrurile p'acolo? Noi aci ne vomŭ lupta cu cuvêntulŭ câtŭ vomŭ puté. Nu trebue a perde însĕ nădejdea. Dḑeu veghiază asupra României.

„Ţĭ-am trimesŭ banĭ.

„Salutare şi frăţiă,

N. Bălcescu.

„Complimente multe la M-me Ghika."

„Intâiu o îmbrăţişare ş'apoi că eu singurŭ am închisŭ acestea la bunulŭ consulŭ englesŭ."

Rosetti.

(Va urma).

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéça.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.